

Forskningsbiblioteket

Mer om litteratur, publisering og forskningsinfrastruktur

16. mars 2018 AV BODIL MOSS

Sidetall i kildehenvisning

Downing Street 10

*Foto: Richard Bryant / Arcaid Picture Library /
Universal Images Group*

Når jeg snakker om å innta forfatterstemmen i egen oppgavetekst og forklarer forskjellen på direkte og indirekte sitat og oppsummering, hender det studentene lurer på når de trenger å oppgi sidetall i en kildehenvisning. Er det kun etter direkte sitat? Da gjør jeg

dem oppmerksomme på hva som er hele poenget med dette sidetallet, nemlig at det bør være lett å finne tilbake til en primærkilde, ikke først og fremst for å kontrollere at studenten eller forskeren har sitert riktig, men fordi det kan være interessant for leseren å gå inn i kilden for å kunne fordype seg i temaet som de vil vite mer om.

Den lange veien

Poenget med sidetallene er at det på fornuftig vis skal være enkelt å finne tilbake til det stedet i artikkelen eller boka det vises til. Ole Bjørn Rekdal sammenligner manglende sidetall med mangelfull adresse. Se for deg at du får invitasjon til en fest på et sted du aldri har vært og får oppgitt gateadresse uten nummer. Det kan gå greit i kortere gatestubber som Kroken bak Mariakirken i Bergen med 13 nummer, eller i grisgrendte strøk på bygda der folk ofte kjenner hverandre. Men selv en fest i periferien kan bli krevende om du blir invitert på slabberas i Raundalsvegen på Voss uten å vite at den går til nummer 2 662. Da kan du fort risikere å måtte gå et par mil før du finner festen, om du i det hele tatt gidder å gi deg ut på leting.

Postmannen som kjenner alle

Nå har vel de fleste av oss en sjarmerende historie om postmannen som klarte den utrolige bragden å få frem brevet med den svært mangelfulle adressen. Det har jeg – mine foreldre fikk julekort fra min gamle tante til tross for at kortet var adressert til «Ester og Amund, Fåvang». I tilfellene der bygda er så liten at postmannen tilfeldigvis kjenner adressaten, eller i vårt tilfelle forskeren kjenner kildeteksten så godt at hun kjenner igjen sitatet eller parafrasen, kan det gå greit uten gatenummer eller sidetall. Men det er strengt tatt ikke tilfeldigheter og unødig leting en forsker ønsker å bruke tiden sin på.

Intendert?

Utelatelse av presis informasjon kan selvfølgelig være gjort med fullt overlegg. Det er slett ikke sikkert at han som inviterte til fest i Raundalsvegen *vil* at du skal finne frem. Det er heller ikke sikkert at du vil at leseren skal finne tilbake til kilden din, for kanskje har du lurt litt rundt på den, kanskje husker du ikke helt hvor du hadde funnet den i utgangspunktet, kanskje fant du noe som lignet, men du manglet dato og nå finner du bare en tvilsom nettside. Vi kan ha mange «gode» grunner til å la være å føre opp nøyaktige kildehenvisninger, men jeg anbefaler alle å anstrenge seg litt ekstra for å finne primærkilden. Det skal litt til for å bli like original og banebrytende som Einstein som ikke brukte kilder i sin doktoravhandling.

Overflødig?

I noen tilfeller kan gatenummer eller sidetall også være overflødige. Hvis statsministeren i Storbritannia inviterer deg på ettermiddags-te i Downing Street, trenger hun neppe å si at det er i nr. 10, men dette krever selvfølgelig lite grunn allmennkunnskap av den som skal på visitt i hjertet av London. På samme måte må man ha hørt litt om Bibelen for å vite at «Den lille bibel» er hentet fra Johannesevangeliet og refereres til som Joh, 3:16 (selvfølgelig avhengig av hvilken referansestil man følger).

Ja til sidetall – hvis du kan!

Vi kan være enige om at vi må ha med sidetall ved direkte sitat. Men hva med indirekte sitat? Altså parafrasering? Når vi sier det andre har sagt før med egne ord? Ja, ta det med der det er mulig! Hvis det vises til et

helt spesielt sted i teksten, ned til en frase, et avsnitt eller en påstand som er omformulert, eller også noe som diskuteres konkret over et par sider, er det på sin plass med sidetall. Tommelfingerregel: Det skal være enklest mulig å finne frem til adressen eller tilbake til primærteksten.

Akademisk skriving

Bloggar er unnateke den redaksjonelle lina som styrer innhaldet på Høgskulen på Vestlandet sin offisielle nettstad

blogg.hvl.no er driven med WordPress